



TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Fitxer 3

Interpel·lació

al Govern sobre la situació i l'evolució del mercat de treball (tram. 300-00122/08)

El vuitè punt de l'ordre del dia és la Interpel·lació al Govern sobre la situació i evolució del mercat de treball, que presenta el Grup Parlamentari Popular i, en el seu nom, té la paraula el senyor Josep Enric Millo.

El Sr. Millo i Rocher

Gràcies, senyor president. Senyores, senyors diputats, honorable consellera Serna, avui presentem una interpel·lació al Govern per parlar sobre el mercat de treball, i la consellera de Treball, òbviament, és la persona que s'encarregarà de contestar la nostra interpel·lació.

Jo vull començar aquesta interpel·lació fent referència a unes paraules...

El vicepresident primer

Un moment, un moment, senyor Millo, si..., que aconseguirem que tothom s'assegui. Gràcies.

El Sr. Millo i Rocher

Vull començar la interpel·lació, com deia, fent referència a unes paraules que em van deixar bocabadat, ahir, esmaperdut –favagirat, com diria un bon amic meu–, quan el president de la Generalitat de Catalunya, el molt honorable senyor José Montilla, a preguntes que li feien ahir en la sessió de control, diferents grups parlamentaris de la cambra, deia als catalans i a les catalanes que no es preocupin, que no hi ha motiu de preocupació perquè Catalunya va bé. «No hi ha recessió econòmica. No hi ha crisi. No hi ha problema. Hi ha una mica de desacceleració, però res important. Hem d'estar tranquils, anem prou bé.» Aquesta va ser la resposta del president Montilla, ahir, a preguntes que se li feien amb relació a la situació econòmica que viu el país.

Això ho diu el president Montilla en aquesta cambra, a tots els catalans. Però no ho diu només a tots els catalans. Al meu entendre, i especialment venint, fa pocs dies, de la celebració del Dia del Treball, del dia 1 de maig, on sovint parlem més dels drets dels treballadors en actiu que no pas d'aquells que no tenen feina, ho deia, com dic, a 300.000 catalans –com deia la premsa, ahir, que ens vàrem trobar al dematí, quan ens vam llevar tots– que no tenen feina en aquests moments a Catalunya. I caldria anar molt enrere –caldria anar molt enrere– per trobar una xifra semblant a aquesta.

De fet, si mirem la gràfica de com ha evolucionat el mercat de treball a Catalunya en els darrers anys, és espectacular veure com hauríem de remuntar-nos a èpoques de governs anteriors al Govern Popular, per entendre'ns, per trobar xifres de 300.000 aturats a casa nostra. I veurem com, de l'any 96 fins al 2001, la xifra va anar reduint-se fins arribar als 163.000. Hi va haver una remuntada fins al 2004, que va situar encara per sota dels 200.000 la xifra d'aturats a Catalunya. I a partir del 2004, això no ha deixat de pujar –no ha deixat de pujar– constantment, fins arribar a la xifra que ens trobem avui de 300.000 catalans i catalanes aturats a Catalunya.

Això, segons el president Montilla, no ens ha de preocupar –no ens ha de preocupar. «Catalunya va bé. No hi ha crisi. No hi ha recessió econòmica. Hi ha una mica de desacceleració i prou.»

Jo demanaria una mica de respecte, ja no només als 135 diputats d'aquesta cambra, que saben perfectament que això no és així, sinó, com deia, a les 300.000 persones que hi han a Catalunya en aquests moments sense feina. Al meu entendre, això és un govern que no és responsable. I és un president que no és responsable en la utilització de les seves paraules.

Quina és la realitat? Un minut només per recordar quina és la situació; primer, en el conjunt d'Espanya, per situar, després, que passa a Catalunya.

Tenim, en aquests moments, un increment de 37.600 persones en tot el conjunt d'Espanya, un increment de l'1,63 per cent respecte al mes de març. Aquest augment, a més a més, canvia la tendència observada el mes d'abril de tots els anys anteriors –des del 1997, l'atur es reduïa de forma sistemàtica, sempre, en aquest moment. I en termes interanuals, l'atur ha augmentat en 315.000 persones, el que suposa un

increment del 15,5 per cent. D'aquesta manera, l'abril accentua la tendència iniciada ja el 2007, el juny, i es configura com l'onzè mes consecutiu en què augmenta l'atur en termes interanuals.

Però, senyora consellera, és que a Catalunya va pitjor –a Catalunya va pitjor. En aquests moments, la dinàmica és la següent: el nombre de persones aturades ha augmentat en 7.700 amb relació al mes de març, per tant, un 2.6 per cent –un punt més que a la resta d'Espanya–, la qual cosa situa el total d'aturats inscrits als registres de l'INEM a la vora de 300.000 persones; xifra que suposa un 20 per cent, –un 20,4– superior respecte a fa un any. En termes interanuals, l'atur augmenta a les quatre demarcacions catalanes, essent Tarragona la que enregistra la major alça –un 31,6 per cent–, Barcelona la que té una pujada més lleu, però no deixa de ser un 17,6 per cent; entremig trobaríem Girona, amb un 30 per cent i Lleida amb un 28.5 per cent.

I a Barcelona, els augments d'inscrits s'han donat en els serveis bàsicament, en la construcció, en menor mesura a la indústria. En la demarcació de Girona, ens trobem aquest increment de 6.000 persones, bàsicament també en el món de la construcció i dels serveis. I a Lleida, l'atur augmenta amb 2.700 persones, conseqüència també dels increments enregistrats a la construcció i als serveis. Finalment, a Tarragona, el nombre de persones aturades ha augmentat amb 7.500 persones, i es situa en 31.559, ja, essent el comportament particularment negatiu en el món dels serveis i la construcció.

Per primera vegada –per primera vegada–, que jo recordi –si no, la consellera em corregirà–, el nombre de persones inscrites a la Seguretat Social està per sota del nombre de persones inscrites com a pensionistes. S'inscriuen ja més pensionistes que altes a la Seguretat Social. I això no havia passat mai. Alguna cosa deu voler dir. Ho dic, perquè se li recordi al president Montilla, que sembla que dorm una mica, darrerament.

La creació d'ocupació ha quedat reduïda a la seva més mínima expressió, estem en un creixement del 0,7 per cent. No cal anar gaire enrere per comprovar com, per exemple, l'any 2003, estàvem en un creixement del 3,5 per cent. I tan sols en cinc

anys hem baixat a la més mínima expressió: un 0,7 per cent. I d'això, jo no tinc cap índex, cap dada que em digui que millorarà; al contrari, la impressió que tinc és que això empitjora. És evident que estem, ja, immersos en una fase de desacceleració econòmica, molt preocupant al meu entendre, i encara més si veiem que el que fa el Govern és dormir. El Govern dorm a la palla. I el president ve aquí i ens diu que no passa res, que no hi ha crisi i que no hi ha desacceleració.

I per què presentem aquesta interpel·lació? Per què li demanem al Govern que ens expliqui què fa i què pensa fer per solucionar això? Home, en primer lloc, per la preocupació que el Grup Parlamentari Popular té en aquesta matèria. I que no la manifestem avui per primera vegada. Fa temps que pugem a la tribuna i parlem d'això. I ho hem fet parlant de la situació de la política econòmica en el seu conjunt, no només de l'àmbit de treball, que és una conseqüència directa i gravíssima de la situació que vivim, no? Ho vam manifestar ja en el debat de pressupostos. Ho vam explicar després, també, en la moció que vam presentar i en la interpel·lació prèvia al conseller d'Economia.

I la resposta sempre ha estat la mateixa. Davant la nostra interpel·lació sobre el que passa en matèria de preus, en matèria d'inflació, en matèria de fiscalitat –de pressió fiscal, per tant, no?–, amb la manca de suport a la iniciativa privada, als emprenedors, a la creació d'empreses, en els problemes del mercat de treball, en la manca d'iniciativa i dinamisme, la resposta del govern ha estat sistemàticament la mateixa cada vegada que hem pujat aquí: «Això no és tan greu. Vostès fan alarmisme.» Recordo paraules, aquí, just abans de les eleccions anteriors, les generals: «Escolti, vostès fan alarmisme.» No, no, no fèiem alarmisme, explicàvem la realitat tal com era. I demanàvem al Govern que prengués mesures de caràcter estructural des de fa temps, i de caràcter conjuntural i a curt termini, ja. I la resposta és que no passava re, que érem uns alarmistes, catastrofistes i que no ens havíem de preocupar de re.

Bé, doncs davant d'aquesta situació, la nostra pregunta és: I el Govern com ho valora, això, ara? El Govern continua pensant, avui, que no ens hem de preocupar de re, que això va bé? Això és el que diu als ciutadans, a les persones, a les famílies i a les empreses que es troben cada dia amb la situació que es troben? Però, és clar, quan

parlem de temes de política econòmica, vostès ens diuen fàcilment: «Oh, és que és un tema de competències. No tenim competències aquí per parlar de la inflació, dels preus, del tipus d'interès. Això no depèn de nosaltres.» Però és que ara, senyora consellera, parlem del mercat de treball, i aquí sí que hi han competències transferides, i aquí sí que hi han polítiques d'ocupació que són polítiques, matèria competència del Govern de la Generalitat.

I com les gestionem aquestes polítiques? Com les portem a la pràctica? Algú podria dir –i el president ho va dir, ahir–: «No, és que falten diners.» No, perdoni..., o sigui, si normalment surten amb l'excusa de les competències, avui no surtin amb l'excusa dels diners. Jo fa temps que dic que el Departament de Treball té un pressupost que és un mica ridícul. És petit, però és que, a més a més, està mal aprofitat, els diners no s'aprofiten. Per tant, home, jo demanaria que primer s'utilitzin bé els diners, no?

Fa temps que es deia que la desacceleració econòmica no afectaria la creació d'ocupació. Avui afecta la creació d'ocupació. Això ja no és així, la realitat és una altra. Es deia, a més a més, que hi hauria una desacceleració que no afectaria l'atur. Afecta l'atur i s'agreuja. I agreuja la situació de les famílies, i agreuja la capacitat adquisitiva de les famílies i de les empreses. I molt especialment afecta el fenomen de la immigració.

I n'hem parlat, i jo li he preguntat en més d'una ocasió: «Què pensa fer per evitar que succeeixi el que avui succeeix?» Resposta: «No, no cal, ho tenim tot previst.» Ja ens ho trobem: 17 per cent del total dels aturats actualment procedeix de la immigració. Polítiques actives d'ocupació, formació com a element principal... Això sembla un paradís. Quan preguntem sobre això, el Govern... si llegim els informes que fan vostès, i les rodes de premsa que fan vostès, veurem que això és un paradís, ho tenen tot planificat, tot calculat. Escolti, això no és un paradís...

El vicepresident primer

Senyor diputat...

El Sr. Millo i Rocher

...Comissions Obreres –ja acabo, senyor president–, la UGT, Pimec, Foment, tots els agents socials estan preocupats per la situació, i vostès diuen que no hi ha motiu per preocupar-se. El Consell de Treball Econòmic i Social fa un informe, fa poc, que vostè coneix perfectament, on diu que hi ha una gravíssima inadequació entre la detecció de necessitats que hi han en les empreses, l'oferta formativa, els continguts de l'oferta formativa, etcètera. Vull dir..., no ho fem bé això...

El vicepresident primer

Senyor diputat...

El Sr. Millo i Rocher

...Llavors, jo li pregunto a vostè, senyora consellera, i, en tot cas, en la rèplica suposo que podrem discutir-ho: què fan per millorar la situació? Però no pugi aquí dalt només a explicar els plans, que són molt bonics, no. Digni'm com valora els resultats d'aquests plans...

El vicepresident primer

Senyor Millo...

El Sr. Millo i Rocher

...Digni'm si està satisfeta dels resultats que hem obtingut i com estem en aquests moments.

Gràcies, senyor president.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor diputat. La senyora Mar Serna, consellera de Treball, té la paraula per al torn de resposta.

La consellera de Treball (Sra. M. del Mar Serna Calvo)

Gràcies, president. Senyores i senyors diputats..., senyor diputat, senyor Millo, miri, jo volia fer referència a... També hem de dir les dades, i les hem de dir amb realisme, eh?, i no dir coses que no són veritat. I també les accions, eh? No pot posar en boca

del president coses diferents de les que va dir ahir. Perquè ahir va dir dades, i també va dir accions. Em sembla que vostè va escoltar només la primera part.

Però crec que és obligat, en una interpel·lació d'aquestes característiques, fer referència a l'estat del nostre mercat de treball. Vostè n'ha fet referència, tot i que estic convençuda que la percepció del seu grup parlamentari i la del govern són ben diferents. Si més no, el Govern no farà alarmismes d'un canvi de model, d'una desacceleració econòmica que tenim, perquè estem convençuts que tenim unes bases importants per fer front –i sòlides– a aquesta situació. Miri, si més no, hem de dir que el nostre creixement..., la nostra economia continua creixent. I vostè sap millor que jo que continua creixent el nostre PIB, i més si el comparem amb altres països del nostre entorn.

O sigui que no estem en una situació de crisi, estem en una situació de desacceleració en què es donen dues característiques: primer, l'ocupació continua creixent, tant la població activa com la població ocupada. Segon, com que creixem per sota del 3 per cent –però creixem–, a la vegada ens creix l'atur. Avui, a Catalunya treballem més de 3 milions i mig de persones. En els darrers deu anys s'han creat més d'un milió de llocs de treball, sent la comunitat autònoma que ha creat més ocupació de tot l'Estat. Aquest increment de l'ocupació ha beneficiat especialment les dones, més que els homes.

I hem de dir que les darreres dades d'afiliació, que es van donar a conèixer dimarts, corroboren el fet que a Catalunya és allà on es crea més ocupació de tot l'Estat. El 20 per cent de tota la nova afiliació de l'últim mes es va crear a Catalunya; gairebé cinc mil persones noves es van afiliar a la Seguretat social a Catalunya. Aquest increment de l'ocupació fa que a Catalunya registrem la taxa d'ocupació més elevada; un punt per sobre de la d'un any abans, gairebé el 72 per cent, superant la mitjana espanyola, que és un 66, i l'europea, que és un 65,7 per cent.

On s'han creat més llocs de treball, en l'últim any, ha estat en el sector de...

Fitxer 4

serveis i també a la indústria. Per contra, l'agricultura i la construcció –com sap vostè– experimenten una davallada interanual de l'ocupació. La nostra taxa interanual de temporalitat també ha baixat i estem a un 22 per cent.

Dades de l'atur. I amb poc més d'una setmana s'han conegut les dades de l'atur registrat i les dades de l'atur estimat que fa referència a l'EPA.

Hem de dir que l'atur estimat per l'EPA, a Catalunya ens situem a un 7,6 per cent; és cert que un punt superior a la taxa del darrer trimestre del 2007, però a la vegada dos punts per sota de la mitjana espanyola.

L'increment de l'atur es concentra en la construcció i és un atur que es concentra en el seu creixement en els homes, perquè la fotografia ens fa que tenim més dones aturades que homes.

L'atur registrat. L'atur s'incrementa per sisè mes consecutiu i es confirma un canvi de cicle en l'evolució de l'atur.

A 30 d'abril del 2008, teníem 299.387 persones –gairebé 300.000 persones– i gairebé 8.000 persones més que el trimestre anterior. I, a la vegada, també tenim més persones actives.

Miri, per valorar al que vostè feia referència, si més no, hem de valorar presentant també gràfics –com vostè feia referència– pel que fa a la població activa, com s'ha incrementat a Catalunya.

I li he de dir que, d'aquesta forma, a l'abril del 98, per cada 1.000 persones actives a Catalunya, hi havia 156 persones aturades. En el 2003, per cada 1.000 persones actives, hi havia 105 persones aturades. I ara, a l'abril del 2008, per cada 1.000 persones actives, hi ha 76 persones aturades.

Miri, senyor diputat, les seves dades són diferents a les meves, eh? Aquesta línia vermella representa com estan els aturats i, si més no, estem per sota, eh?, de dades del 2004 i de 2005 en atur a Catalunya. Si vol, li presentaré i veurem que tenim..., són dades de l'EPA i de l'Institut Nacional d'Estadística. No fem dades diferents.

Miri, formem part d'una economia global i que –com sap– ens afecta –i no podria ser d'altra manera– a Catalunya.

Aquesta desacceleració té a veure amb el que està passant també en els altres països. I Catalunya hem de donar respostes globals i també respostes pròpies de Catalunya.

Estem impulsant totes aquelles mesures que estan a les nostres mans i que ens han de permetre atenuar els seus efectes sobre la ciutadania i les empreses.

Com sap, el passat 10 d'abril –i també ho va dir el molt honorable president ahir–, el Govern de Catalunya va aprovar un total de quaranta-dues mesures que afecten per dinamitzar l'economia i per fer front a aquesta situació. I, després, el dia 18 d'abril, el Govern central també ha aprovat un conjunt de mesures econòmiques que ens permetrà fer front a aquesta situació.

Les mesures que ha aprovat el Govern de la Generalitat de Catalunya afecten diferents departaments i tenen com a objectiu, primer, contrarestar el descens de l'activitat en el sector immobiliari; segon, atenuar les restriccions de liquiditat del sistema financer català; garantir als sectors empresarials els recursos financers; pal·liar la situació dels col·lectius més vulnerables, especialment, les persones que es queden a l'atur, i fomentar la competitivitat i eficiència de l'economia a mitjà termini.

De les 42 actuacions, volia destacar la inversió en l'obra pública que s'incrementa en gairebé un 6 per cent, 12.800 milions d'euros el 2008.

També, fruit del Pacte nacional de l'habitatge, incrementarem un 30 per cent l'habitatge que es posarà en marxa aquest any respecte al 2007; 12.000 nous habitatges.

Subvencions i estímuls fiscals per a la rehabilitació de l'habitatge, que això serà una forma també –com les dues anteriors que he dit– per incrementar l'ocupació en el sector de la construcció.

I, per últim, mesures que fan referència també a les polítiques actives d'ocupació. Aquestes mesures tenen caràcter transversal i impliquen de forma directa el conjunt del Departament del Govern.

I, per això, hem posat en marxa el Pla de suport a les persones en atur. El pla de suport que suposa requalificació professional en formació perquè passin en sectors emergents que generen ocupació; orientació i intermediació de les persones a l'atur cap a altres projectes professionals mitjançant les oficines de treball de la Generalitat i també el suport a l'emprenedoria.

Miri, com vostè deia, senyor diputat, si analitzem les xifres de l'atur, veiem que recauen principalment sobre els sectors i col·lectius que presenten uns menors nivells de formació i qualificació en el nostre país. Per tant, estem fent referència a mesures que tenen a veure que l'eina més important perquè les persones no caiguin en situació d'atur i per adaptar-se als canvis del nou model productiu és la formació.

La formació és l'element fonamental que determinarà la competitivitat i productivitat del nostre país, incideix directament en el conjunt dels treballadors i és una de les principals fonts de coneixements.

Això, sens dubte, ens posarà per fer front a allò que necessitem: un mercat de treball, un model productiu que està canviant, amb la formació de les persones –i a la rèplica, senyor diputat, li explicaré totes les mesures–, orientar-les als sectors emergents, a nous sectors i sectors que encara continuen creant ocupació; l'orientació a les persones i l'impuls de l'emprenedoria.

Són aquestes les mesures que ens hem de posar perquè aquestes mesures, al llarg del 2008, les estem posant ja en marxa, algunes d'elles –ja estan en marxa–, i altres, al llarg del 2008. Ara bé, també li he de dir, senyor diputat, que l'efecte d'aquestes mesures no es veurà a curt termini. Com vostè sap –millor que jo, perquè ha tingut responsabilitats en el Departament de Treball–, aquestes mesures no tindran un impacte a curt termini. Però, per això, diem que tenim bons fonaments per fer front a aquesta situació d'atur i el Govern de la Generalitat –tots els seus departaments– està posant en marxa diferents mesures perquè això sigui una realitat.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora consellera. Senyor Millo, per al seu torn de rèplica, té la paraula.

El Sr. Millo i Rocher

Gràcies, senyor president. Senyora consellera –honorable consellera–, decebedora la seva resposta. Jo, francament, m'imaginava una resposta una mica més valenta; més valenta, en el sentit de reconèixer quina és la situació, que veig que no la reconeix –o sigui, continuem insistint que la situació no ens ha de preocupar gaire.

Deixi'm que li llegeixi una qüestió –que abans no he tingut temps–, que són tres frases del que diu l'informe del Consell de Treball Econòmic i Social, titulat *Oferta formativa de formació professional de Catalunya i qualificacions requerides per les empreses*: «Catalunya té dèficit de treballadors formats en més de tretze tipus d'activitats diferents, que són aquelles que generen ocupació.» L'informe diu, a més a més, que «hi han desajustos importants entre l'oferta de la formació professional i les necessitats de les empreses.»

Cap novetat, senyora consellera. Fa anys i panys que parlem d'això.

Vostè m'ha recordat, a mi, les responsabilitats que jo he tingut en l'àmbit laboral –que les he tingut i m'agrada molt aquest àmbit, no?–, però és que d'això en parlem fa molts anys i, quan vostè em parla de l'efectivitat de les mesures a curt termini, de què m'està parlant? És que hi han dos tipus de mesures: mesures a mitjà i llarg termini i mesures a curt termini.

Però, és que aquí no funcionen ni les unes ni les altres. Perquè, si tenim avui la situació que tenim, és perquè les mesures que s'han anat prenent als anys anteriors no estan funcionant. I, si les mesures que s'haguessin pres haguessin estat eficients, avui no tindríem la situació que tenim. I, si ara estem parlant, a més a més, de les de curt termini, és perquè la situació, fruit d'una manca de previsió anterior, requereix ara també mesures de xoc. Estem parlant d'això.

I l'informe, a més a més, diu: «La falta de treballadors formats en aquestes tretze especialitats fa obligatori buscar a l'estranger persones preparades.» Gran contradicció del sistema, senyora consellera. I acaba dient: «Falta de planificació estratègica de la formació i del sistema de detecció de les necessitats formatives del sector productiu.»

Quants anys fa que parlem d'això? Què és una novetat això? Ara sembla que estic descobrint la pólvora aquí. Home, el Govern està dormint. Això, fa anys que ho sabem. Què fa per solucionar això? No pot sortir el Govern aquí ara a dir: «Escolti, això ara, és que, clar, les mesures tenen temps a donar resultat.» Perdoni, però quants anys fa que prenem mesures? El seu Govern ja està governant ja fa una pila de temps, eh?, no fa dos dies; aquest Govern i el Govern anterior, que tenia el mateix color, el mateix «tricolor», per entendre'ns, no? Per tant, home...

Les dades. Miri, senyora consellera, jo, per educació, abans no he volgut dir una cosa, però ara ja l'he de dir. A l'última interpel·lació que vaig fer aquí al conseller d'Economia, vaig parlar del 7,6 per cent com a taxa d'ocupació a Catalunya i vaig haver de sentir com una diputada del grup socialista sortia aquí a dir que jo estava dient dades malament –com vostè ha fet fa un moment– i són dades de l'Idescat –de l'Institut d'Estadística de Catalunya–, publicades a la web de la Generalitat de Catalunya; home, que jo no m'invento les dades.

Vostè no vingui aquí a dir que les dades que jo dic no són veritat. M'ho vaig callar per respecte. Escolti, doncs, miri la web de la Generalitat de Catalunya, perquè el conseller d'Economia, després de la meua interpel·lació, se'n va anar a l'ordinador de casa seva, va obrir la web de la Generalitat, ho va veure, va veure que jo tenia raó i va venir i em va dir: «Senyor Millo, disculpi, tenia vostè raó. Les dades que va dir són les que hi han a la Generalitat.» Doncs, llavors, potser, les que té el Govern no són les que pengen a la web; no sé perquè ho fan això, ja no hi entro jo en això, no? Però, aquesta és la realitat. I les dades que hi han són les que hi han.

I no ens intenti tampoc desviar l'atenció dient que creix la població activa i, per això, les dades són les que són. Escolti, per què creix la població activa? Per què creix? Com afecta la immigració? Com... Parlem de la immigració, llavors, no em parli només de la població activa.

I per què el 17 per cent dels aturats, actualment, són immigrants? «Ah, d'això no en parlem, no cal que en parlem, d'això.» Home, és clar que cal que en parlem.

I l'altre dia vostè parlava que la contractació en origen funciona tan bé. Escolti, no funciona bé. Parli amb els empresaris, els maldecaps que els dóna.

O sigui, aquí no hi ha oferta formativa, no hi ha planificació de detecció de necessitats, no hi ha resposta als llocs de treball que les empreses estan oferint, l'atur creix, no hi ha educació de la formació... O sigui, això és un desastre. Què està fent el Govern? Això és un desastre, perdoni. Això no funciona.

I no se li pot dir a 300.000 persones que estan aturades a Catalunya que això ho estem fent tot molt bé i que les mesures a curt termini ja donaran el seu resultat el dia de demà. Perdoni, això no va així. Un Govern ha de ser responsable i s'ha de notar en els resultats la feina que està fent.

I, a més a més, quan em parla de la taxa i em diu que està per sota de la taxa espanyola, home, no es compari només amb Espanya; comparem-nos amb Europa. Quina és la mitjana de la taxa a tot Europa? Està per sota de la nostra. Nosaltres estem per sobre de la taxa europea. Hi ha una pila de països a Europa que estan per sota, amb taxes del 3, del 4, del 5 i del 6 per cent.

És a dir, home, jo prefereixo comparar-me amb els que estan una mica millor, no amb els que estan pitjor; és la meva manera de fer, no?

Escolti, per acabar, no entraré ara en la quantitat d'eficiències i d'ineficiències que vostè té en el seu departament.

Jo no he dubtat mai de la seva bona voluntat –perquè sap que ho penso i li reconec i la valoro, no?. Ara, vostè té un equip que se l'hauria de fer mirar, eh? Perquè, a part dels germans i germanes que té en el seu equip de direcció quan s'assenten –que allò, més que una reunió de Govern, deu semblar un sopar de Nadal–, a part d'això –a part d'això–, escolti, en els programes que vostès estan fent –en els programes que vostès estan fent–, s'estan carregant tot el sector privat i la iniciativa privada i societat civil que estava treballant per donar un dinamisme al món de treball que actualment no té. Per què s'ho carreguen, això?

El vicepresident primer

Senyor Millo...

El Sr. Millo i Rocher

Per què els instruments de programació i planificació no funcionen? Per què hi ha ineficiència en la gestió dels programes del departament?

Tot això fa que la situació d'avui del mercat de treball sigui la que és, conseqüència de la ineficiència de la gestió del Govern en aquesta matèria i, a més a més, les mesures que estan prenent no responen a les necessitats, són un autèntic pedaç...

El vicepresident primer

Senyor diputat...

El Sr. Millo i Rocher

...i això, honorable consellera, és el que nosaltres demanem que es prenguin mesures ja, que no es miri cap a un altre costat i que el Govern deixi de dormir a la palla.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor diputat.

El Sr. Millo i Rocher

Gràcies, senyor president.

El vicepresident primer

Senyora consellera, té la paraula per al torn de rèplica.

La consellera de Treball

Gràcies, senyor president. Senyors diputats i senyores diputades. I volia fer referència, senyor diputat, que aquest Govern no dorm –no dorm. I aquest Govern porta en marxa..., ha reconegut les dades i no és cert el que vostè està dient; ha reconegut les dades perquè, a més a més, estan publicades a la web de la Generalitat, eh?

I, miri, darrere d'aquestes 299.387 persones, hi ha persones. Hi ha persones que estem en # polítiques, eh?, i polítiques que li vull explicar.

Miri... I planificades. Perquè aquest informe #, que vostè diu, és un informe que tenien abans d'estar publicat. I això ens ha servit per planificar actuacions de formació; planificar actuacions de formació no amb germans i germanes, sinó amb

professionals, perquè en el departament hi ha professionals. I si vostè dubta de la professionalitat de qualsevol de les persones que formen part de l'equip del Departament de Treball, m'agradaria que m'ho digués. Perquè, si més no, tenim professionals que vénen d'altres sectors de l'Administració i que han treballat sempre a l'Administració. No em digui que estem fent qüestions que no estem fent. Perquè tenim bons professionals.

Miri, planificació. Hem posat en marxa formació de persones aturades a necessitats del mercat de treball en les activitats emergents, perquè el nostre mercat de treball està canviant i tenim... Amb això, amb una oferta que tindrà 20.000 persones, amb 53 milions en oferta formativa del sector privat i públic, eh? –perquè volem sector privat de qualitat i sector públic de qualitat– per fer front a aquests desajustaments en sectors emergents –com les noves tecnologies–, sectors del medi ambient

Fitxer 5

...sector de les energies renovables i sector de serveis a les persones.

Segon, formació professional en el catàleg de qualificacions professionals, afectarà més de quinze mil persones. Formació en els centres de formació, ja hem intensificat les accions i s'estan formant gairebé més de quatre mil persones. Formació amb compromís de contractació per a totes aquelles persones que necessiten gent amb una determinada qualificació, cent milions d'euros ampliables, moltes empreses estan acollint aquesta programació. Programes de qualificació professional i innovació amb temes de fracàs escolar, treballem amb l'educació, gairebé dues mil persones es podran beneficiar.

Miri, amb entitats locals, pla estratègic, cent milions de persones –cent milions d'euros– que afectaran gairebé trenta mil beneficiaris. Tema del Vallès avança, la setmana passada vint-i-tres ajuntaments per fer front a accions de foment de l'ocupació i promoció econòmica juntament amb el Departament de Treball.

Pla de modernització de les nostres oficines de treball. Les nostres oficines no estan fent tràmits, com estaven fent fins fa uns anys, estan fent orientació a les persones

mitjançant les noves tecnologies. Això, senyor diputat, és una forma de fer i és una forma de fer tenint en compte que darrere hi ha persones, que darrere..., persones que hem d'orientar i estem orientant per dir-los: «En aquest sector no trobaràs una ocupació, en aquest sector no tindràs noves oportunitats, t'has de formar i aquesta és la teva oferta formativa, aquesta és la que millor s'adapta.» Això es diu orientació i a la vegada intermediació. Anem a les empreses per dir què és el que necessiten, quin és el seu perfil. Això, senyor diputat, aquest Govern ho està fent.

Ho està fent, però a la vegada està fent mesures que afecten les persones més desfavorides i això és una de les línies transversals, ho fem posant èmfasis amb els col·lectius amb major vulnerabilitat, amb les empreses i amb el territori. I això amb la igualtat com un dels principis rector.

La Llei de barris és un projecte que afecta els cinquanta-cinc barris de quaranta-vuit localitats i en [#] què he posat en marxa diferents accions per millorar la formació i per millorar la ocupació de les persones. Afecten quinze milions amb quatre mil persones.

Això és una forma de fer, una forma de fer que estem fent i també posant estudis, no només el [#] OT, perquè sap que el [#] OT és un òrgan d'assessorament del Govern. Perquè ens digui què és allò que hem de fer, no perquè no faci coses, sinó perquè ens digui..., i això és una forma de fer. I amb l'Observatori de Treball que les properes setmanes tindrem un decret que aprovi l'Observatori de Treball, però a la vegada estem encarregant anàlisis i prospectiva perquè ens ajudin..., que ja tenim un informe de la indústria, les necessitats de la indústria, perquè ens ajudin a adaptar millor la oferta a la demanda del nostre mercat de treball.

Aquest Govern, senyor diputat, no dorm.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora consellera.